Влада – Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України №229(729) ♦ Четвер, 2 грудня 1993 року ♦ Ціна договірна.

Під загрозою здоров'я нації!

Абзац з листа

Років десять-п'ятнадцять тому, приїжджаючи до Києва, ми з сім'єю обов'язково бували на Республіканському стадіоні. Діти були в захопленні — вони бачили поле, на якому грало знамените «Динамо», зблизька. Як на святих, дивилися на портрети українських чемпіонів біля входу на стадіон. А що маємо там нині? Бруд, розгардіяш і над усім цим — переможних сучасних «спортсменів»-спекулянтів. Хто додумався продати їм стадіон?

Оксана КОВАЛІВ.
Тернопіль.

«Сокіл» з підрізаними крилами

Рівно тридцять років тому хокейні «місіонери» з Росії зробили чудову справу для українського спорту — створили в Києві команду майстрів, яка згодом заявила про себе на весь голос. Слід сказати, що добірне зерно впало на родючий грунт. Україна стала авторитетною хокейною державою, яку сьогодні поважають в усьому світі.

Поступово «Сокіл» обріс великим і потужним господарством. І дожилися-таки прихильники команди до омріяних часів, коли клуб почали комплектувати майже виключно місцевими вихованцями. СДЮШОР «Сокіл» стала однією з найсильніших у колишньому СРСР. З неї вийшло добрих два десятки переможців і призерів юніорських першостей світу та Європи. З'явилися власні дорослі чемпіони світу та Олімпійських ігор. Як не радіти такому?

(Закінчення на 8-й стор.)

На знімках: юні хокеїсти разом із батьками під стінами Верховної Ради; Валентин Уткін разом із вихованцями.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Продиктовано в номер

Для інтеграції потрібна інформація й інтенсивна робота

Після прийняття порядку денного делегати II пленарного засідання ПАЧЕС у вівторок заслухали звіт про роботу Бюро Асамблеї та її Постійного комітету.

Промовці ставили багато важливих проблем, які має розв'язати Асамблея. Це, насамперед, створення інформаційного банку даних про економічний стан в державах — членах організації, що дозволить оперувати конкретними даними під час розроблення законодавчої бази ПАЧЕС.

(Закінчення на 2-й стор.).

Кораблі залишають Поті

Всі три кораблі Чорноморського флоту 1 грудня залишили Поті. Одночасно розформовано комендатуру ЧФ, про яку командувач флоту адмірал Едуард Балтін ще кілька днів тому сказав на брифінгу, що вона буде постійною.

(Закінчення на 2-й стор.).

Спочатку був образ, а тепер — премія

Кількасот разів виходила на сцену народна артистка України Лариса Кадирова в ролі незабутньої Марії Заньковецької в одноіменному спектаклі, поставленому на початку 70-х років трупою Львівського академічного драматичного театру, що має ім'я геніальної української артистки. Вона також створила десятки інших самобутніх сценічних образів. Отож цілком закономірно і заслужено Ларису Кадирову названо першою лауреаткою премії імені Марії Заньковецької, встановленої Спілкою театральних діячів України і музеєм славетної артистки у Києві за фінансової підтримки міжнародної асоціації «Інтер-АРТ» із Ужгорода.

Ніщо не вічне?

У Дніпропетровську припинили подавати газ на всі меморіальні «вічні вогні» — з метою економії палива. Тут сподіваються, що це — не навічно...

За екологію природи і душі

Вчора в Одесі відкрився 1 міжнародний дитячий фестиваль «Чарівна перлина», що триватиме до кінця тижня. З'їхались сотні юних талантів з України, Москви, Мінська, Єревана, Баку. Девіз — «Діти і бізнесмени за екологію середовища, екологію душі, екологію людських стосунків». Отож, приїхали і діти, і їхні спонсори (головні з них — банк «Порто-Франко» і «Норд-банк»). Для виступів надано кращі зали міста. Обіди для юних артистів готуватимуть теж юні — учні ПТУ №26. Організували фестиваль Одеська спілка піонерських організацій та МП «Ровесник».

Два дні безплідної роботи

Безрезультатно завершилися в Бендерах дводенні консультації між делегаціями Молдови й Придністров'я за посередництва Росії про врегулювання придністровського конфлікту. Сторони не підписали підготовленого напередодні документа, в якому розроблено принципи розв'язання кризи у згаданому регіоні. Переговори відбувалися за зачиненими дверима.

У НБСЄ основа ваших гарантій

«Основоположні принципи Наради з безпеки й співробітництва в Європі зобов'язують утримуватися від погроз і використання сили у питаннях територіальної цілісності й політичної незалежності держав. Саме ці принципи визначають основу тих гарантій безпеки, що їх США готові надати новим незалежним державам поза Росією, які прагнуть знищити ядерну зброю». Про це заявив на засіданні Ради міністрів закордонних справ НБСЄ у Римі держсекретар Сполучених Штатів У. Крістофер.

Цитата дня

Відвідавши Київ у жовтні, держсекретар США Крістофер замість 2,8—5 мільярдів доларів, що їх правлять за ядерне роззброєння України, в тих обсягах, котрі передбачено договором СНО-1, хотів і не зміг догодити українцям 175 мільйонами. І Москва, з очима завидющими, нічого не хотіла підказати. Зрозуміло, будь-які форми ядерного шантажу не можна заохочувати, не всі заправи треба вдовольняти, а лише обгрунтовані, й навіть у Вашингтоні гроші під ногами не валяються. Проте є ситуації, коли перевіряється масштабність мислення, здатність адекватно оцінювати витрати й придбання в світлі можливих небезпек. Не можна одержати щось за ніщо — це правило американського торгу, в тому числі й військово-дипломатичного. Про нього нібито забули.

Газета «Известия» № 228, 27 листопада 1993 р.

НАЦІОНАЛЬНА ОСВІТНЯ ПРОГРАМА
РИНКОВА РЕФОРМА

Приватизація: рубікон розуміння перейдено

Останнім часом ми навіть звикли, що з різних трибун чути нарікання на недосконалість приватизаційного законодавства, відсутність багатьох нормативних актів, що гальмує приватизацію в Україні. Не стало винятком і недавнє засідання Верховної Ради, де обговорювалося це питання. Тож розгляд проекту Державної програми приватизації на 1994 рік під час останнього засідання Кабінету міністрів, що його провів Л.Кравчук, є логічним наслідком цих розмов. Як ми вже повідомляли, після засідання Кабінету міністрів відбулася прес-конференція, в якій взяв участь голова Фонду державного майна В.Прядко.

Процес приватизації зупинити уже неможливо, — зазначив він, — і дуже відрадно, що це зрозуміли й народні депутати, адже ще недавно висловлювалися пропозиції припинити приватизацію, накласти мораторій тощо. Тож можна вважати, що рубікон розуміння перейдено.

Які головні положення містить проект Державної програми? За словами В.Прядка, під час роботи було враховано більшість пропозицій, висловлених у тому числі й народними депутатами. Скажімо, фахівці уже працюють над механізмом залучення до приватизації коштів громадян, що їх станом на 1990 рік зберігалися в Ощадбанку. А це 100 мільярдів карбованців вкладів та ще 100 мільярдів індексації. За попередніми даними планується конвертувати їх у так звану «приватизаційну гривню». Проте якихось концептуальних змін не передбачається: фахівці в основному працюють над удосконаленням та спрощенням механізму приватизації, погоджують із загальною концепцією нормативні акти, прийняті останнім часом, тощо.

Щодо кількісної та якісної сторін програми, то, по-перше, у 1994 році має завершитися так звана мала приватизація (в основному через аукціони та за конкурсом). У першу чергу їй підлягають об'єкти торгівлі, громадського харчування, побутового обслуговування, підприємства харчової та легкої промисловості тощо. Проект передбачав приватизацію 9 тисяч таких об'єктів, однак після зауваження, що цей перелік неповний, вирішено його розширити. По-друге, передбачається приватизувати 1400 об'єктів незавершеного будівництва. Як відомо, указ Президента передбачає приватизацію цих об'єктів разом із землею, тож Кабінет міністрів у свою чергу прийняв постанову, що деталізує процедуру їх приватизації. Скажімо, для оцінки вартості об'єктів незавершеного будівництва та землі створюватимуться комісії, до складу яких входитимуть представники органів приватизації, Міністерства внутрішніх справ, органів управління, Держкомзему, а також представники підрядних організацій, що будували той чи інший об'єкт. До речі, уже сьогодні затверджено перелік 109 об'єктів, що будуть приватизовані в першу чергу.

По-третє, у 1994 році планується приватизувати 1300 середніх та великих підприємств. При цьому буде забезпечено права громадян України на використання приватизаційних майнових сертифікатів шляхом їх обміну на акції корпоратизованих підприємств. Після виконання програми питома вага недержавного сектора в економіці України має досягти 18 відсотків, а держава — отримати понад 8 трильйонів карбованців та близько 230 мільйонів доларів США.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Кораблі залишають Поті

(Початок на 1-й сторінці)

У прес-центрі ЧФ повідомили, що завдання, покладені на моряків-чорноморців, виконані, і подальше перебування там кораблів і військовиків ЧФ Грузія вважає недоцільним. Грузинською стороною сформовано бригаду охорони водного району, до складу якої входять лише грузинські кораблі. Стало також відомо, що командування ЧФ ставило питання, аби військові моряки ЧФ, які перебували у складі миротворчої місії в Поті, вважалися учасниками бойових дій з усіма наслідками, які з цього випливають. Але Україна на це згоди не дала.

Олександр ПІЛАТ.

Для інтеграції потрібна інформація й інтенсивна робота

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Не останню роль в побудові правового фундаменту Асамблеї відіграє і дослідження митної практики. Отже, наголошували промовці, для успішної діяльності організації слід ретельно вивчити митне законодавство всіх держав — членів ПАЧЕС. Щоб нові міжнародні юридичні акти, що їх прийматимуть в межах Асамблеї, задовольняли всі юридичні сторони.

Серед обговорюваних тем була й проблема екології. Наголошувалося, що за останні роки стан Чорного моря та його басейну значно погіршав. Тому необхідно найближчим часом докласти максимум зусиль для поліпшення природоохоронної діяльності в регіоні.

Під час обговорення завдань ПАЧЕС пролунала думка, що організація має займатися не тільки економікою, а й виробляти спільну політику своїх країн. Це важливо не лише для встановлення і розвитку зв'язків між державами, а й для розв'язання окремих болючих питань, приміром, коли йдеться про боротьбу з торгівлею наркотиками.

Щоб Чорноморський регіон найближчим часом не став «гарячою» точкою, треба подбати про гарантію спокою і стабільності. Нею може бути крок країн — членів ПАЧЕС назустріч НАТО.

Показати здатність ПАЧЕС до поліпшення інтеграційних процесів можна, прийнявши на наступній сесії відповідну резолюцію. А ще грецька делегація запропонувала створити банк чорноморської співпраці, який можна буде розташувати у Салоніках.

У рамках Асамблеї Президент України Л. Кравчук того ж дня прийняв Президента ПАЧЕС Х. Джиндорука. Сторони обговорили питання розвитку україно-турецьких взаємин та багатостороннього співробітництва чорноморських країн.

У другій половині дня на сесії з доповіддю про нинішній стан Чорноморського економічного співробітництва виступив перший заступник міністра закордонних справ нашої держави Микола Макаревич. Він, зокрема, наголосив, що Україна й надалі активно виступатиме за тісну співпрацю держав Чорноморського басейну.

До миру та співробітництва через духовне спілкування — ось чим має керуватися у своїй роботі Комісія з культури, освіти й соціальної діяльності ПАЧЕС. Заступник голови комісії Раїса Богатирьова у своєму виступі на пленарному засіданні в середу наголосила, що активне співробітництво у гуманітарній сфері може відбуватися ефективно й без значних затрат. Україна внесла пропозицію законодавчо закріпити ці наміри. Є ряд важливих напрямів, де, як вважають представники України, Румунії, Туреччини, Молдови, Вірменії, Грузії, можна докласти зусиль, щоб усі країни Чорноморського регіону жили в мирі та дружбі. Спільним знаменником тут має бути демократія, на основі якої розвиватиметься тісне духовне співробітництво. Так, парламентарії можуть розпочати роботу з боротьби проти небезпечних хвороб, зокрема проти СНІДу, зі створення наукової бази для збереження екології Чорного моря, а також для вивчення древньої історії причорноморських цивілізацій. Плідним може стати також взаємообмін у галузі освіти. Промовці підтримали пропозицію делегації Румунії щодо створення у цій країні міжнародного університету, де навчалися б студенти різних країн і регіонів. Висловлювалася надія, що тісне співробітництво сприятиме контактам студентів, викладачів. Адже нині, коли чимало країн переходить до нових форм суспільного устрою, особливо гостро постає проблема підготовки молодих кадрів у галузі економіки, міжнародних відносин тощо. Розвиток культурних зв'язків країн Чорноморського басейну — ланка, що духовно єднатиме всі народи регіону.

На пленарному засіданні також обговорювалася низка фінансових питань і, зокрема, бюджет Асамблеї та вибори скарбника. Учасники форуму визначили, що наступна сесія ПАЧЕС відбудеться у червні 1994 року в Бухаресті.

— Дуже важливо, — наголосив віце-президент ПАЧЕС Олександр Чародеєв, — що, крім як на пленарних засіданнях тривав активний обмін інформацією і в кулуарах. Члени делегацій знайомилися, налагоджували контакти. Того, що було запропоновано під час другої сесії, достатньо для аналізу групі експертів, яка мала б визначити й дібрати оптимальні варіанти. І не треба сподіватися на резолюції або заяви, які відкрили б нам потік інвестицій чи дали помітні зрушення. І тому більш детально про результати цього форуму можна буде говорити, після того як попрацюють Секретаріат, спеціальна робоча група. Було б добре через декілька тижнів зробити повідомлення від імені Бюро, Постійного комітету, в якому було б визначено наші пріоритети на 1994 рік. Загалом хочу підкреслити, що в Києві тривала напружена й інтенсивна робота. Асамблея набуває сили, є вже перші результати.

За підсумками другої сесії ПАЧЕС відбулася прес-конференція, нотатки з якої читайте в наступному числі газети.

Людмила БАРАНЕВИЧ, Тарас ПЕТРІВ, Володимир ТЕТЕРУК.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Василь Сінько, народний депутат України, голова Київської облради:

«Село було колонією Союзу, а нині — України...»

Хоч би які грози шуміли над нашими головами — політичні, економічні, а село працює. Неймовірними зусиллями засіває ниву і такими ж зусиллями збирає послані землею і небом дари. І не провина селянина, що в полі, бува, залишається мало не половина врожаю — отаку техніку продало йому місто.

Що за такої ситуації можуть зробити місцеві Ради? Про це розмова нашого кореспондента з головою Київської обласної Ради народних депутатів Василем Сіньком.

— Василю Даниловичу, чи не станеться у діяльності місцевих Рад якісь кардинальні зміни, і особливо якщо враховувати події, що відбулися в наших сусідів?

— Щодо сусідів, то я їх не розумію. На мій погляд, Президент Єльцин припустився помилки, яка дорого обійдеться Росії. Хвалити Бога, у депутатів Верховної Ради України вистачило мудрості не влаштовувати чергової революції, а проголосувати за достроковi вибори і парламенту, і Президента.

— Але ж часи змінюються, тож Ради повинні реформуватися...

— Закон про місцеве й регіональне самоврядування дає можливість і для розширення сфер впливу, і для набуття авторитету. Розумію, що перебудуватися надзвичайно важко, оскільки Ради ніколи не були повновладними органами. Тож усвідомити, що їхня функція докорінно змінилася, що влада вже в руках, не так просто. Ми ж бо звикли, що Рада — на території колгоспу, а не навпаки.

Крім того, так уже повелося, що до Ради йдуть з простягнутою рукою: «Дай!». А давати нічого, бо в бюджеті вітер гуляє. Та й, запитаю вас, повинна Рада не роботу влаштовувати, квартиру давати і т. ін.? Це справа громадянина. Турботи Ради — територіальні проблеми, дороги, соціальні об'єкти.

— А кошти?

— І кошти. Треба правильно вести податкову політику і здійснювати контроль за тим, щоб податки вчасно надходили до бюджету.

— Щось негусто їх надходить. Буває, що й на похорон самотній людині не нашкребти...

— Це тоді, коли Рада змирилася з тим, що вона розташована на території колгоспу. Якщо ж у ній працюють люди ініціативні, то Закон про місцеве самоврядування дає можливість жити достойно. Але тут проблема: де взяти таких людей? Бо ми хочемо за нинішню платню мати найрозумніших, та ще й ініціативних. Та коли внести поправку до чинного закону і зробити районну Раду базовою, то ситуація зміниться на краще.

Проте й нині можна діяти. Скажімо, створення позабюджетних фондів місцевих Рад відразу ж виведе село з безгрошів'я. Уміло використовуючи землі запасу, не будемо бідним родичем у голови колгоспу.

— Вважаєте, що позабюджетні фонди зроблять погоду?

— Не знаю, чи зроблять, але коли вже така бідність, то треба щось робити. У нас зупиняється виробництво, випуск товарів широкого вжитку зменшився наполовину. Це крах, ані перепродаж, ані спекуляція суспільство не врятують. Всі, хто їсть, крім дітей і немічних, мають працювати, щоб виробляти. Хоч віники, хоч балалайки, але створювати. А ми дожилися, що всім треба лише допомагати: самі лише пільговики залишилися...

Ради нині мають лише горизонтальні зв'язки. То чи не пора нам уже створювати економічну вертикаль? Простий приклад: сільські Ради й досі збирають по хатах молоко. Ми так звикли до цього, що не замислюємося, що не їхня це функція. Я був в Італії: там у кожному селі молочний переробний заводик. При ньому магазин — усе, що душа забажає: сири, кефіри, молоко, яке хочеш. Чому б і нам так не зробити? Людині було б і вигідно, і навіть цікаво корову тримати...

— А хто його, той заводик, у село принесе?

— А зуміла ж Черняхівська сільська Рада в Кагарлицькому районі цегельний завод придбати — чому б і переробні не спорудити? Та що завгодно можна виробляти — було б бажання, а закон дозволяє...

— Це, звичайно, якийсь вихід, але, мабуть, не головний...

— Ви маєте рацію. Село раніше було внутрішньою колонією Союзу, а нині — України. Будь-яке виробництво, в тому числі й сільськогосподарське, не може існувати, якщо воно себе не окуповує. Рано чи пізно воно мусить загинути. Але якщо ми хочемо, щоб жило суспільство, то має бути паритет цін на промислову і сільськогосподарську продукції. І ще треба порахувати усі наші достатки, а потім чесно сказати людям, що маємо. Ми ж із місяця в місяць доштамповуємо нулі на купюрах, ніби від того збільшиться кількість товарів.

— А що ми маємо — та хоч би в межах Київської області? З хлібом, з цукром, з овочами зимуватимемо?

— Цієї зими вдосталь не наїмося. Виробили два мільйони тонн зерна. Трохи більше, ніж торік, але менше, ніж потрібно, і менше, ніж було колись. А вродив же хліб, як ніколи, — могли б і по 60 центнерів з гектара зібрати. Але щонайменше 20 залишилося в полі. Така техніка.

Державі продали 480 тисяч тонн зерна, а щоб прогодувати Київ і область, треба один мільйон 350 тисяч тонн.

З цукром теж не все гаразд. Раніше виробляли його по 45 центнерів з гектара, нині планується 35 і то, якщо вчасно буряк переробимо. Бо знову ж таки збитково працювати ніхто не хоче. Приміром, за тонну цукрових буряків держава платить 150 тисяч карбованців, а за його переробку слід заплатити 180 тисяч...

— Чим далі, тим гірше...

— Виходить так. Сьогодні виробляти молоко і м'ясо невигідно. Ми, буває, лаємо фермера за те, що він вирощує зернові. Але ж він сам собі хазяїн і швидко зорієнтувався, що вигідно. Все йде до того, що голод може стати реальним. І створимо ми його штучно. Дивіться: на зиму місто заклало лише дещицю овочів. Картоплі тільки 20 тисяч тонн за потреби 110 тисяч тонн.

Я нікого не звинувачую, бо така створилася ситуація. Раніше на закупівлю овочів місто брало безпроцентний кредит і поступово розраховувалося. Нині кредит теж можна взяти, але під 400 відсотків. Якою буде ціна морквини для споживача?

— Одначе, Василю Даниловичу, ви — народний депутат України, голова обласної Ради — і не можете вплинути на хід подій?

— А хто дослухається? Виконувач обов'язків прем'єра Юхим Звягільський порадив мені розв'язувати це питання «на місці». Ми й розв'язуємо: заклали овочі в колгоспі кагати і льохи. Тільки хіба міський мешканець від цього стане ситішим? Проблема вимагає державного розв'язання. Адже й у великого терпіння є край...

Інтерв'ю взяла Валентина ПИСАНСЬКА.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про Міжнародний день інвалідів в Україні

У зв'язку з проголошенням Генеральною Асамблеєю ООН 3 грудня Міжнародним днем інвалідів та з метою підвищення загальнодержавного значення цієї дати **постановляю:**

1. Раді Міністрів Республіки Крим, місцевим державним адміністраціям за участю громадських організацій інвалідів створити організаційні комісії для підготовки і проведення в Україні Міжнародного дня інвалідів, яким доручити: обстеження матеріально-побутових умов інвалідів з метою надання їм допомоги у забезпеченні житлом, протезно-ортопедичними виробами і засобами пересування, ремонті житла, придбанні палива, одягу, продуктів харчування тощо, лікуванні, працевлаштуванні;

проведення благодійних заходів, кошти від яких використати на поліпшення соціально-побутових умов інвалідів.

2. Кабінету міністрів України виділити Міністерству соціального захисту населення України 40 млрд.крб. для виплати найменш забезпеченим інвалідам одноразової грошової допомоги.

Міністерству соціального захисту населення України визначити порядок виплати цієї допомоги.

3. Раді Міністрів Республіки Крим, місцевим державним адміністраціям:

подати допомогу органам соціального захисту населення, охорони здоров'я, освіти у зміцненні матеріально-технічної бази навчальних і лікувальних закладів, будинків-інтернатів, санаторіїв, інших установ, які обслуговують інвалідів, організаціям Українського товариства сліпих і Українського товариства глухих, Спілки організацій інвалідів України;

ужити додаткових заходів для поліпшення торговельного обслуговування самотніх малозабезпечених інвалідів продовольчими та промисловими товарами за доступними цінами, подання соціальної допомоги інвалідам за місцем проживання;

виділити кошти на підготовку і проведення заходів Міжнародного дня інвалідів;

запропонувати підприємствам, установам, організаціям, релігійним конфесіям, благодійним фондам та іншим об'єднанням громадян узяти активну участь у підготовці та проведенні Міжнародного дня інвалідів, надати конкретну допомогу інвалідам, особливо самотнім малозабезпеченим.

4. Рекомендувати Державній телерадіомовній компанії України, іншим засобам масової інформації, з метою посилення уваги громадськості до проблем інвалідів, забезпечити висвітлення ходу проведення Міжнародного дня інвалідів по телебаченню, радіо, у пресі.

Президент України
Л.КРАВЧУК

м.Київ
27 листопада 1993 року

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про Координаційний комітет по боротьбі з корупцією і організованою злочинністю

Виходячи з надзвичайно важливого значення дальшого посилення боротьби з найбільш небезпечними організованими формами злочинної діяльності та на виконання Закону України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» **постановляю:**

1. Утворити при Президентові України Координаційний комітет по боротьбі з корупцією і організованою злочинністю (далі — Координаційний комітет).

Координаційний комітет очолює Президент України.

Затвердити персональний склад Координаційного комітету (додається).

2. Координаційний комітет у своїй діяльності керується Конституцією і законами України, іншими актами законодавства, а також Положенням про цей Комітет, що затверджується Верховною Радою України.

3. З метою зміцнення законності у всіх сферах суспільного життя, забезпечення реального захисту конституційних прав, свобод і законних інтересів громадян, прав юридичних осіб, запобігання будь-яким злочинним проявам покласти на Координаційний комітет здійснення функцій та повноважень утвореного Указом Президента України від 18 червня 1993 року N 218 Координаційного комітету з питань боротьби зі злочинністю.

У зв'язку з цим утворити в складі Координаційного комітету підкомітет з координації діяльності правоохоронних та інших державних органів з питань зміцнення правопорядку.

4. Організаційне та інше забезпечення діяльності Координаційного комітету покласти на Адміністрацію Президента України.

5. Визнати таким, що втратив чинність, Указ Президента України від 18 червня 1993 року N 218 «Про Координаційний комітет з питань боротьби зі злочинністю».

6. Цей Указ набирає чинності з дня його підписання.

Президент України
Л. КРАВЧУК.

м. Київ,
26 листопада 1993 року

Склад Координаційного комітету по боротьбі з корупцією і організованою злочинністю

КРАВЧУК Леонід Макарович — Президент України, голова Координаційного комітету

ВАСИЛИШИН Андрій Володимирович — Міністр внутрішніх справ України, заступник Голови Комітету, голова підкомітету з координації діяльності правоохоронних та інших державних органів з питань зміцнення правопорядку

ДАЦЮК Владислав Володимирович — Генеральний прокурор України, заступник Голови Комітету

ГУБЕНКО Валерій Олександрович — Голова Державного комітету у справах охорони державного кордону України

ІЛЬЇН Віталій Никифорович — заступник Міністра фінансів України, начальник Головної державної податкової інспекції України

ІЩЕНКО Олександр Михайлович — заступник Міністра внутрішніх справ України, начальник Головного управління по боротьбі з організованою злочинністю

КОЛОС Анатолій Вікторович — Голова Державного митного комітету України

КУХАРЕЦЬ Володимир Олексійович — Командуючий Національною гвардією України

МАРЧУК Євген Кирилович — Голова Служби безпеки України

ОНОПЕНКО Василь Васильович — Міністр юстиції України

РАДЧЕНКО Володимир Іванович — начальник Управління по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю Служби безпеки України

ТАЦІЙ Василь Якович — Президент Академії правових наук України, ректор Української юридичної академії, академік

ЮЩЕНКО Віктор Андрійович — Голова Правління Національного банку України

ШПЕК Роман Васильович — Міністр економіки України

Підкомітет з координації діяльності правоохоронних та інших державних органів з питань зміцнення правопорядку

ЛИТВАК Олег Михайлович — перший заступник Генерального прокурора України, заступник голови підкомітету

НЕДРИГАЙЛО Валентин Михайлович — перший заступник Міністра внутрішніх справ України, заступник голови підкомітету

БІЖАН Іван Васильович — заступник Міністра оборони України

ДІДОРЕНКО Едуард Олексійович — начальник управління внутрішніх справ Луганської області

КОНДРАТЬЄВ Ярослав Юрійович — голова Комісії Верховної Ради України з питань правопорядку та боротьби із злочинністю (за згодою)

РОЗЕНКО Віталій Іванович — начальник Української академії внутрішніх справ

СВЄТЛОВ Олександр Якович — завідуючий відділом Інституту держави і права АН України, доктор юридичних наук.

ХОМИЧ Андрій Васильович — заступник Голови Служби безпеки України

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про Міжнародний центр перспективних досліджень

З метою сприяння проведення економічних реформ в Україні та забезпечення підготовки кадрового потенціалу в умовах ринкових відносин постановляю:

1. Підтримати ініціативу Інституту державного управління і самоврядування при Кабінеті міністрів України та Інституту Відкритого Суспільства (м. Будапешт, Угорщина) та утворити в Україні Міжнародний центр перспективних досліджень (далі — Центр).

2. Основними завданнями Міжнародного центру перспективних досліджень є:

— розробка та експертиза аналітичних документів і проектів актів Президента України та Кабінету міністрів України з найбільш актуальних проблем економічних реформ в Україні;

— оцінка проектів актів Президента України і Кабінету міністрів України з питань економічних реформ та їх впливу на розвиток народного господарства України;

— здійснення заходів щодо економічної освіти населення в Україні і роз'яснення суті ринкових перетворень у державі;

— участь у розробці пропозицій і рекомендацій з питань економічної політики України з урахуванням світового досвіду в проведенні економічних реформ;

— підготовка і перепідготовка фахівців у сфері ринкової економіки;

— участь у реалізації міжнародних договорів у частині підтримки ринкових процесів в Україні.

3. Затвердити персональний склад Наглядової Ради Міжнародного центру перспективних досліджень (додається).

4. Установити, що формування коштів Центру здійснюється за рахунок добровільних внесків юридичних осіб і громадян України та зарубіжних держав, прибутків від власної діяльності, інших надходжень.

5. Кабінету міністрів України вирішити питання щодо надання в установленому порядку приміщення для Міжнародного центру перспективних досліджень, матеріально-технічного та інших видів забезпечення його діяльності.

Президент України
Л.КРАВЧУК

м.Київ
26 листопада 1993 року

Склад Наглядової Ради Міжнародного центру перспективних досліджень

ГАВРИЛИШИН Богдан — голова Консультативно-дорадчої ради при Верховній Раді України (голова Наглядової Ради)

БУДЗАН Богдан — директор Міжнародного фонду «Відродження»

КРАВЧЕНКО Богдан — директор Інституту державного управління і самоврядування при Кабінеті міністрів України

САВЧЕНКО Олександр — виконавчий директор від України в Європейському банку реконструкції та розвитку

ТИМЧЕНКО Іван — керівник Юридичного управління Президента України і Кабінету міністрів України

ШМЕЛЬОВ В'ячеслав — генеральний директор Українського фонду «Нове покоління»

ШПЕК Роман — міністр економіки України

Закон України

Про внесення змін і доповнень до Закону України «Про загальний військовий обов'язок і військову службу»

Верховна Рада України постановляє:

Внести до Закону України «Про загальний військовий обов'язок і військову службу» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., N 27, ст.385) такі зміни і доповнення:

1. У статті 17:

у пункті 2:

у підпункті «а» частини першої слова «що проживають разом з ними і зобов'язані відповідно до законодавства їх утримувати» замінити словами «зобов'язаних відповідно до законодавства їх утримувати, незалежно від того, проживають вони разом з батьками чи ні»;

у підпункті «б» частини першої слово «останні» замінити словом «вони»;

частину четверту після слова «сім'ї» доповнити словом «тільки»;

у пункті 4 частини другу, третю і четверту заміти двома частинами такого змісту:

«Відстрочка від призову надається випускникам професійних навчально-виховних і вищих навчальних закладів на весь час роботи в сільській місцевості за отриманою спеціальністю.

Студентам, які навчаються у вищих державних і недержавних навчальних світських та духовних закладах, відстрочка від призову на строкову військову службу надається один раз на весь період навчання. Особи, відраховані за неуспішність, недисциплінованість та у зв'язку з небажанням продовжувати навчання, а також залишені на другий рік для навчання на тому ж курсі з зазначених причин, втрачають право на відстрочку від призову»;

доповнити статтю після пункту 6 новим пунктом 7 такого змісту:

«7. Призовники, яким надана відстрочка, зобов'язані щорічно до 1 жовтня подавати у військові комісаріати документи, що підтверджують їх право на відстрочку.»

У зв'язку з цим пункт 7 вважати пунктом 8.

2. Абзац шостий частини першої статті 18 викласти в такій редакції:

«батьки, рідні брати, сестри яких загинули чи померли або стали інвалідами під час проходження військової служби».

3. У пункті «а» частини першої статті 23 слова «Службі безпеки України, — 18 місяців» замінити словами «Службі безпеки України, — 24 місяці».

4. У пункті 4 статті 26 слово «двох» замінити словом «шести».

5. Абзац перший частини другої пункту 2 статті 29 викласти у такій редакції:

«Особи офіцерського складу запасу, які не проходили військової служби як офіцери, а також офіцери запасу, звільнені з військової служби до набуття права на пенсію за вислугу років, за час перебування в запасі можуть бути призвані на навчальні збори:».

6. Доповнити статтю 33 частиною четвертою такого змісту:

«Військовий облік військовозобов'язаних і призовників здійснюється у порядку, встановленому Кабінетом міністрів України».

7. Пункт 4 статті 37 після підпункту «в» доповнити новим підпунктом «г» такого змісту:

«г) взяті на спеціальний облік Міністерства внутрішніх справ України у зв'язку з призначенням на посади рядового або начальницького складу органів внутрішніх справ чи зарахуванням курсантами і слухачами вищих навчальних закладів Міністерства внутрішніх справ України;»

У зв'язку з цим підпункти «г» і «д» вважати відповідно підпунктами «д» і «е».

8. Абзац перший пункту 1 статті 42 викласти в такій редакції:

«1. Керівники, інші посадові особи державних органів, органів місцевого та регіонального самоврядування, а також підприємств, установ, організацій і навчально-виховних закладів всіх форм власності та громадяни, винні у порушенні порядку:».

Президент України
Л. КРАВЧУК

м.Київ
19 листопада 1993 року

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про біосферні заповідники в Україні

Відповідно до Закону України «Про природно-заповідний фонд України» **постановляю:**

1. Затвердити Перелік біосферних заповідників в Україні, що включені Бюро Міжнародної координаційної ради з програми ЮНЕСКО «Людина та біосфера» до міжнародної мережі біосферних заповідників, створеної з метою збереження природи і проведення наукових досліджень у найцінніших екосистемах Землі (додається).

2. Міністерству охорони навколишнього природного середовища України:

затвердити у тримісячний строк Положення про біосферні заповідники «Асканія-Нова», Чорноморський і Карпатський, визначивши їхнє функціональне зонування, та забезпечити розроблення у 1994-1995 роках індивідуальних проектів організації територій та розвитку цих заповідників;

разом з Академією наук України визначити у першому півріччі 1994 року з урахуванням міжнародних програм основні напрями наукових досліджень та спостережень за станом навколишнього природного середовища на територіях біосферних заповідників в Україні;

разом с Міністерством закордонних справ України і Академією наук України підготувати матеріали, необхідні для підписання Угоди з Республікою Польща та Словацькою Республікою про створення міжнародного біосферного заповідника «Східні Карпати».

3. Кабінету міністрів України забезпечити здійснення заходів щодо належного утримання і розвитку біосферних заповідників.

Президент України
Л. КРАВЧУК

м. Київ
26 листопада 1993 року

ПЕРЕЛІК
біосферних заповідників в Україні, що включені Бюро Міжнародної координаційної ради з програми ЮНЕСКО «Людина та біосфера» до міжнародної мережі біосферних заповідників
(за станом на листопад 1993 р.)

Назва заповідника	Область, де розташований заповідник	Площа заповідника (га)	
		загальна	у тому числі заповідної зони
«Асканія-Нова»	Херсонська	33307	11054
Чорноморський	Херсонська Миколаївська	87348	5704 8
Карпатський	Закарпатська	38930	19989

СОНЕЧКО, СОНЕЧКО, ВИГЛЯНЬ У ВІКОНЕЧКО!

Актуально

Бо дуже вже хочеться подивитися зранку «Просто Марія». Чи про новини дізнатися. А це можна буде зробити у двох випадках: або, як обіцяють синоптики, потеплішає, або Україна одержить за контрактами енергоносії. Бо для того, щоб у нашій державі понад 13 мільйонів телеприймачів працювали у звичному для нас режимі, потрібно щодня ешелон, а точніше 2,5 тисячі тонн мазуту. Про це повідомлялося на прес-конференції, яку провели перший віце-президент Української державної телерадіомовної компанії Зиновій Кулик та генеральний директор технічних служб Віктор Оркуша. З. Кулик наголосив, що спільне рішення Міністерства зв'язку, Української телерадіомовної компанії та Міненерго про тимчасове обмеження телетрансляцій не має під собою жодного політичного підґрунтя. До цього заходу вдалися виключно з економічних міркувань: не витримує наша енергетика такого навантаження. Втім, обмеження трансляцій з 18 до 24 години умовне, це зовсім не означає, що будуть перериватися фільми чи телесеріали починатимуться з середини. Трансляція телеканалу «Останкіно» починатиметься з початком чергової серії «Просто Марія». Шанувальники «Санта-Барбари» та інших серіалів теж можуть не хвилюватися — очікується, що найближчими днями Верховна Рада України прийме рішення про припинення повної телетрансляції сесійних засідань, замість чого по УТ-2 повторюватимуться ранкові програми та названі телесеріали.

Як зазначив З. Кулик, чутки про перерозподіл каналів мовлення дещо перебільшені, оскільки це є прерогативою Кабінету міністрів України, а наш уряд такого рішення не приймав. Хоча за нинішніх цін трансляція «Останкіно» у повному обсязі коштує нашому бюджету вже понад 70 мільярдів карбованців.

Реалії

БЕНЗИН — ДО НОВОГО РОКУ

Близько 30 автомобілів з ручним управлінням і півтори сотні людей на милицях і в колясках зібрались у понеділок біля Кіровоградської держадміністрації. Всередину їх не пустили, запропонували перейти до фойє будинку культури. До інвалідів приєдналися чорнобильці, погрожували перекрити рух на центральній вулиці.

Міська організація інвалідів нараховує 1100 чоловік з ураженням опорно-рухового апарату. Причина їхнього протесту — різке підвищення цін на пільговий бензин: від 1200 крб. — одразу до 6 тисяч крб. за літр. Отже,щоб викупити місячну норму (50 літрів) не вистачить і двох місячних пенсій. Що й говорити про технічне обслуговування інвалідських машин. На це виділяють 131 тисячу на півроку, а потрібні тим часом мільйони...

Після переговорів представників інвалідів з держадміністрацією домовились: ціна на пальне буде знижена до 3 тисяч крб. за літр. Але тільки до кінця року, бо грошей у місцевої влади на компенсацію більше немає.

Микола ВОЛОК.

Кіровоград.

Коротко

МОРОЗ-ГОДУВАЛЬНИК

Такого листопада, як нинішній, не пригадують навіть старожили Донеччини. Чотири тижні стовпчик термометра падає інколи до мінус 20 градусів.

Проте жителі райцентру Новоазовськ і селища Сєдове задоволені: під кригою лиману площею у кілька десятків гектарів — свіжоморожена азовська риба. Не встигла вона вийти в Азовське море. Тож за сокири взялося все доросле населення, і риба ловиться лантухами.

Валентин ДЕМЧЕНКО.

Донецька область

Собівартість життя

НА ГОЛОДНИЙ ШЛУНОК УРЯД НЕ СПРИЙМАЄТЬСЯ

Після того, як стало відомо, що мінімальний розмір заробітної плати та пенсії за віком підвищиться не з 1 листопада, про що так мріялося внизу, а з 1 грудня, на що розраховували верхи, ілюзії розвіялись: найбідніших збираються тримати на голодному пайку. Щоправда, в стінах уряду, обчислюючи вартість продуктового набору для громадян з мінімальними доходами, про можливий голод розмов уникали. Передбачалося, що «середньостатистичний» не протягне ноги, якщо споживатиме на рік 23, 8 кілограма м'яса, 135 яєць, 3,2 кілограма риби, 680 кілограмів хліба, 19 кілограмів цукру, 172 кілограми молочних продуктів або молока і таке інше. Вважалося, що на ці харчі йому вистачить цього року 823 тисячі 200 карбованців, навіть за вересневих цін. Коли в парламенті стали вирішувати, з якого місяця підвищувати мінімальну зарплату і пенсію, хтось цілком слушно зауважив, що вартість навіть цього голодного пайка вже у жовтні сягнула за мільйон карбованців, а ляща і картопляники простий смертний вже давно з'їв. Але його приспали аргументи типу «підвищуємо ж утричі, а не удвічі». Таким чином, за розрахунками Кабінету міністрів, державний бюджет до кінця року уникнув витрат у розмірі 6,2 трильйона карбованців. А «середньостатистичному» залишається прислухатися до Останкіно: «Якщо ви навіть злегка попоїли, жуйте «Орбіт» без цукру!» А також до уряду, який встановив розцінки на продаж зубопротезних виробів з дорогоцінного металу.

Іван КІСТКА.

Продиктовано в номер

Поліські регіони єднаються

Представники поліських областей у Чернігові проаналізували соціально-економічне становище своїх територій, обмінялися думками щодо спільних шляхів виходу з кризи. Глави адміністрацій, голови облрад, їх уповноважені представники від імені Волинської, Чернігівської, Рівненської, Київської областей підписали звернення до Президента, в якому викладені пропозиції щодо відродження українського Полісся, розробки і прийняття Державної програми соціально-економічного розвитку поліського регіону. «Ми просимо від Президента те, що ми можемо і вміємо робити, але останнім часом не маємо ніякої підтримки від держави», — так лаконічно охарактеризував мету зібрання голова Чернігівської облради

«З іншої ментальності»

Трьох художників, найновіші роботи яких зібрано на виставці «З іншої ментальності», новачками в українському мистецтві не назвеш. Бо і Тетяна Лисенко, і Людмила Етенко, і Леонід Богинський уже «виставлялися» на престижних вернісажах як у нашій країні, так і за кордоном. Зокрема в Данії, Австрії, Італії...

І ось тепер нова виставка, зорганізована фірмами «Динамо-АРТ» та «Кумир ЛТД» за сприяння Міністерства культури та Міністерства закордонних справ. Як стверджують організатори вернісажу, це ще одна спроба зламати стереотипи мислення і упередженість звичних суджень, зазирнути в глибини нашого єства і розширити коло відчуттів, зрештою, вийти за межі буденності і пасивного сприйняття життя. Сумніваєтесь? Тоді завітайте у Виставочний зал Спілки художників України, що на вулиці Володимирській, 51/53, де сьогодні починає працювати виставка.

Експрес-інформація

Двосторонні консультації

Сучасний стан і перспективи розвитку україно- китайських відносин, а також ряд міжнародних проблем, що становлять взаємний інтерес, обговорено у китайській столиці. З робочим візитом у Пекіні перебував перший заступник міністра закордонних справ України Микола Макаревич. Представник українського зовнішньополітичного відомства ознайомив китайських колег з позицією нашої держави щодо ядерного роззброєння. Представники МЗС Китаю зазначили, що уряд їхньої країни високо цінує проголошений Україною намір стати без'ядерною державою.

Індії бажають розпаду

Міністр закордонних справ Пакистану Сардар Асіф Ахмад Алі в інтерв'ю газеті «Хінду» заявив, що в найближчі п'ять років Кашмір буде звільнено і він стане частиною Пакистану. Міністр також додав, що Індія незабаром розпадеться. Інформаційне агентство АПП зазначає, що таку різку заяву вперше проголошено з вуст високопоставленого члена нового уряду. Спостерігачі вважають, що такі висловлювання можуть зірвати заплановані на січень пакистано-індійські переговори, на яких мають розглядатися шляхи розв'язання двосторонніх проблем.

За повідомленнями наших власних кореспондентів і зарубіжних інформагентств.

ЩОСЬ ЗНОВУ ХОЛОДОМ ВІЙНУЛО

Подання Службою зовнішньої розвідки Росії доповіді «Перспективи розширення НАТО та інтереси Росії» наробило в світі галасу не менше, ніж відомі події на початку жовтня.

На зв'язку Москва

Ще б пак! Директор «специфічного відомства» Євген Примаков та його підлеглі прямо пов'язали «дозвіл», що його може дати Росія на вступ східно- й центральноєвропейських країн до НАТО, з трансформацією самого блоку. Коли ж цього не станеться, а колишні радянські сателіти з Варшавського пакту постараються самостійно, «без найвищого дозволу» прорватися до Північноатлантичного союзу, то демократична Росія змушена буде «вжити у відповідь воєнних заходів» зі свого боку. Треба буде докорінно змінити й переосмислити всі оборонні концепції, оперативні плани, переформувати та передислокувати збройні сили, що, звичайно, важким тягарем ляже на економіку Росії (росіянам не звикати?) і тимчасово вдарить по її безпеці.

Подаючи доповідь на прес-конференції у Москві, Є.Примаков зробив простотаки залякуючий реверанс: у разі нездатності уряду Росії створити умови для таких необхідних дій у відповідь, може виникнути невдоволення тих, кому доручено гарантувати інтереси безпеки Росії.

Мені не хотілося б, як західні колеги, лаяти пана Примакова та його відомство, що добуває, як він сам признався, інформацію «специфічними методами». Мабуть, навпаки. В розвідці завжди, навіть за часів маразматичних генсеків і міністрів, служили люди грамотні, розумні, які чудово орієнтувались як у навколишньому світі, так і в своїй країні. Отож доповідь СВР слід розглядати насамперед як констатацію того зовнішньополітичного курсу, що його вибрало нинішнє кремлівське керівництво. Адже не випадково, відповідаючи на пряме запитання кореспондента «Молоді України» на прес-конференції у Москві — чи не прагне Росія нині в навколишньому світі вжитися в геополітичну роль СРСР, що канув у Лету, — Євген Примаков відповів ухильно, перевівши розмову на іншу тему. Мабуть, неприємне було політикові Примакову так відверто сформульоване запитання. Сама ж проблема гостро постала після відомого висловлювання Б.Єльцина під час його візиту до Варшави, коли Борис Миколайович по суті благословив поляків на вступ до НАТО. Та, отямившись, російські керівники надіслали листа своїм американським колегам. Мовляв, нічого такого нікому із східних європейців ми не обіцяли, та й узагалі проти розширення НАТО. Та поїзд уже відійшов. Слідом за поляками почали стукати в північноатлантичні двері чехи й словаки, угорці.

Якоюсь мірою можна зрозуміти стурбованість Російської Федерації, чітко виражену в доповіді СВР: якщо трансформація НАТО не відбудеться, то Москва може одержати на своїх кордонах найпотужніше військово-політичне угруповання з колосальним потенціалом. Та хотілося б подивитися на інший аспект проблеми: яка роль самого російського керівництва в такій повільній трансформації НАТО з воєнного блоку в міжнародне співтовариство, що гарантує однакову безпеку всім жителям європейської сім'ї. Ще недавно кивали в Москві на Верховну Раду. Вона, мовляв, затіяла скандальну колотнечу навколо «підтримки братів-сербів», вона витягла й стала ялозити «кримське питання», грубо втрутившись у внутрішні справи незалежної України. Та Верховна Рада померла — що змінилося? Уряд (демократичний) Російської Федерації (демократичної) приймає рішення: будуватимемо стосунки з «близьким зарубіжжям» залежно від його поведінки, а МЗС тим часом усе ще добивається для російської армії права вільно діяти на території колишнього СРСР, але під прикриттям міжнародного мандату — чи то ООН, чи то НБСЄ. А чого варті передвиборні дебати, що їх транслює ТБ «Останкіно» на всі колишні республіки. Уявіть, виступає, наприклад, якийсь лідер партії в Австрії і закликає «приєднати» Угорщину, бо вона була частиною «загальної» імперії.

У тім і біда Російської Федерації, що вона успадкувала «радянський подвійний стандарт», до речі, чудово продемонстрований нещодавно іншим визначним демократом Юрієм Лужковим. Американцям чи африканцям, наприклад, реєструватися в московській міліції не потрібно, а українцям або білорусам обов'язково...

Та повернімося до доповіді зовнішньої розвідки. Гадаю, чітко прокоментувала її британська «Дейлі телеграф», відзначивши, що заява Примакова збіглася у часі з серією націоналістичних висловлювань, що посилюються, російських міністрів і стала результатом жорсткішої зовнішньої політики адміністрації Б.Єльцина. Отож нам лишається тільки подякувати Є.М.Примакову та його відомству за своєчасну інформацію до роздумів.

Лілія ГЕОРГІЄВА.

«Світоч» рифи обминув. Що далі?

Спокуслива реклама «Снікерсу», солодких паличок та інших імпортних делікатесів заполонила телеекран, та це — тільки квіточки. А ягідки — заповнені високоякісною імпортною продукцією вітчизняні прилавки — теж не за горами. Як вижити за умов прийдешньої конкуренції? Над цим замислилися на Львівській кондитерській фірмі «Світоч» і знайшли відповідь.

На одній із нарад директорів кондитерських підприємств генеральний директор «Світоча» Андрій Тавпаш поставив перед колегами питання: що далі? Адже за плечима вже чути дихання європейського ринку. Колеги здивувалися: невже «Світоч» боїться конкуренції? Ні, на теренах України фірма конкуренції не боїться, але ж треба не забувати і про день завтрашній. Какао-боби в Україні не ростуть, а висока ціна на них зумовлює і світові ціни на готові кондитерські вироби. В усьому світі виробники моляться на Його Величність Покупця. Вони готові молитися і на нашого голодного споживача й заповнити велетенський ринок, — переконував колег Тавпаш.

Незвичні слова, незвичні міркування. У напівпорожніх державних магазинах їх величності продавці впевнені: голодний споживач змете усе — якісне й неякісне, свіже й несвіже й без усмішок. Але завжди так не буде...

1988 року «Світоч» став орендним підприємством. Після викупу майна у 1990 році ця фірма є колективною власністю, від якої держава одержує щодоби 400 — 500 мільйонів карбованців податків. І можна було б ще довго рухатися второваною стежкою, якби не дихання Європи за плечима.

Коли свого часу Тавпаш поставив питання про оренду, столичне керівництво сприйняло це, делікатно кажучи, без ентузіазму. Йому порадили менше читати газет, а більше — інструкції. Та одне із гасел так званої перебудови — прискорення стало для директора реальним важелем управління виробництвом. І ось результат: нині фірма, щоб зберегти свою славну марку, колектив й догнати не тільки світових цін, а й світових стандартів, повернулася обличчям до багатого й знаменитого «нареченого». Він, хоч і не запропонував ще руку й серце, та сватів засилав уже не раз, і ті залишилися задоволені оглядинами. Йдеться про одну з найбільших європейських компаній у харчовій промисловості «Крафт Якобс Сушард», яка увійшла до транснаціональної корпорації «Філіп Морріс». Ця корпорація стрімко й рішуче кинулася завойовувати величезний ринковий простір посткомуністичних держав. Об'єктом її зацікавлення стала львівська фірма «Світоч». Представник «Крафт Якобс Сушард», директор зі спеціальних проектів Саломон Шерер побував у Львові і після аудиторських та фінансових перевірок заявив про серйозні наміри інвестора:

— «Світоч» — це передусім висококваліфікований колектив, по-друге, — відома торгова марка, по- третє, — уже приватне підприємство, що для інвестора є визначальним. Не останнє для нас і особистість першого керівника. Пан Тавпаш — директор, який дивом обминув усі підводні рифи у вашому штормовому економічному морі і не посадив свою фірму на мілину. Знаємо, що сьогодні — це одне з найблагополучніших підприємств галузі. Таких командирів цінуємо. Не приховую, що тема співпраці з Україною довго дискутувалася. Насамперед з політичних мотивів. Але мені вдалося переконати нью-йоркське керівництво, що перспектива варта ризику. Гарантуємо мільйони доларів найближчими роками. Маємо наміри розгорнути виробництво смаженої кави, якого у Львові немає. Ваші шоколадні цукерки дуже смачні, їх необхідно зберегти — забезпечити лише відповідну гігієну продукції й упаковку. На все потрібні кошти, які «Крафт Якобс Сушард» готова вкласти попри те, що «Світоч» потребує більше капіталовкладень, ніж три фабрики, з якими ми співпрацюємо в Польщі, Словаччині та Угорщині, разом узяті. Не тому, що виробництво недосконале, а тому, що велике й потужне. Отже, потрібні відповідні інвестиції.

Трудовий колектив, обговоривши ймовірну перспективу «весілля», одностайно проголосував на своїх зборах «за» і надав генеральному директору повноваження підписувати контракт.

Неможливо збудувати нову економіку на окремо взятому підприємстві, та колективу «Світоча» таки вдалося обійти, як зауважив Саломон Шерер, підводні рифи штормового економічного моря. У який спосіб? Усе розпочалося з усвідомлення несправедливості наявної системи розподілу.

— Нас, вважаю, експлуатували, — каже Андрій Тавпаш. З кожного карбованця прибутку підприємству залишалося 6—8 копійок. Давали сировину і диктували, куди й що відправляти. Жодної участі у розподілі результатів праці ми не брали. Вихід знайшли в оренді з наступним викупом. Але близько 2000 власників — це, звісно, нонсенс. Ми прагнемо, щоб кожний працівник фірми вбачав свій інтерес у колективній власності. Нині кожен із семи підрозділів фірми працює на засадах самостійності, самоокупності, самофінансування. В кожному з підрозділів персоніфіковано оплату праці залежно від кінцевого результату.

Вважаємо, що оплата праці — це та ланка, узявшись за котру можна забезпечити успіх на будь-якій ділянці. Звичайно, кожному гарантовано мінімум, тобто посадовий оклад. Та хтось може отримати два мінімуми, а хтось — п'ять. Той виконав певну роботу за тиждень, а той те саме — за місяць. Ми платимо за освіту, за досвід, компетентність. Кожний спеціаліст має довести свою необхідність фірмі і підрахувати, яку чисту прибуток він забезпечує власною працею. Механікам і слюсарям платимо не за ремонт, а за те, щоб лінії працювали безперервно.

Потенційний інвестор, оглядаючи непоказну будівлю, що притулилася в тісняві житлового масиву, старе устаткування, все ж таки був зачудований талантом спеціалістів, які придумували й вдосконалювали лінії «з нічого».

Перелік підводних рифів можна продовжувати нескінченно, та значно цікавіші ті шляхи, якими фірма обминає рифи. До речі, кожен із підрозділів шукає їх самостійно, не питаючись дозволу зверху. У бісквітному цеху ми застали реконструкцію. Тут збираються поставити електропечі на той випадок, якщо будуть проблеми з газом.

Інвестор придивився, прицінився і запросив 20 спеціалістів фірми на підприємства Угорщини, Словаччини, Польщі, які вже приєдналися до корпорації і бачать у цьому зиск. Львів'яни дізналися, що перша партія популярного в Європі шоколаду «Мілка» на словацькій фабриці «Фігаро» була знищена, бо не відповідала міжнародним стандартам через те, що місцева технологія ще не відпрацьована. Фірма пішла на великі збитки, аби порятувати свою честь. Іноземний інвестор не наполягає на зміні асортименту. Нехай буде те саме, але фірмовий знак «Крафт Якобс Сушард» має бути гарантом найвищої якості.

Така самоповага і повага до Його Величності споживача нам і не снилися. Та вони вже приснилися фірмі «Світоч».

Оксана ТЕЛЕНЧІ.
Львів.

Ми маємо що запропонувати космічній спільноті, і не лише стратегічні ракети

Національне космічне агентство України визначило кілька конкретних напрямків майбутнього співробітництва з космічними державами світу. Зокрема, йдеться про дослідження у дистанційному зондуванні Землі (у цій сфері Україна має доробок світового рівня), використання для космічних експериментів українських ракет-носіїв «Зеніт», а також українських стратегічних ракет, які сьогодні підлягають конверсії, та систем супутникового зв'язку.

Про це кореспондентові **УНІАН** повідомив заступник генерального директора Національного космічного агентства України Андрій Жалко-Титаренко, який взяв участь у роботі Всесвітнього форуму космічних агентств, що відбувся в Монреалі в листопаді.

За словами співрозмовника, українська космічна програма викликала велику зацікавленість в учасників форуму, які представляли національні космічні агентства США, Франції, інших країн Європи, Японії.

Було й здивування, адже в світі остаточно не подолано стереотип, за яким тільки Росію вважають правонаступницею всіх надбань колишнього СРСР, зокрема й у космічній галузі. Тим часом протягом десятиліть Україна робила значний внесок у виконання союзних космічних програм, на її території розташоване одне з п'яти «радянських» конструкторських бюро, в Дніпропетровську працює найпотужніший у світі ракетобудівний комплекс. Саме в Україні виготовляються стиковочні вузли для станцій «МИР» й інших космічних апаратів з людиною на борту, унікальні оптичні прилади, що викликають особливий інтерес у партнерів.

«Виступаючи з трибуни Всесвітнього форуму, — зазначив Андрій Жалко-Титаренко, — ми акцентували увагу на позиції України: незважаючи на те, що після розпаду СРСР з'явилося кілька космічних держав, розподіляти на окремі частини космічну галузь, яка роками створювалася як єдиний комплекс, недоцільно й навіть на шкоду. Порушення зв'язків загальмує дослідження, як на Україні чи Казахстані, так і в Росії, відтіснить з світових космічних ринків. Україна прагне співпрацювати в мирному космосі з усіма зацікавленими в цьому країнами».

Під час форуму представники України провели переговори й розпочали підготовку угод з національними космічними агентствами інших держав. Крім того, на базі відомого в Канаді консорціуму з питань енергетики та охорони навколишнього середовища вдалося відкрити комерційне представництво українського космічного агентства, яке займатиметься пошуком вигідних контрактів для українських ракето-космічної галузі. Офіс представництва розташувався на 45 поверсі найпрестижнішого в Монреалі будинку, де, наприклад, знаходяться канадське представництво фірми Ай-Бі-еМ, Національний банк Канади тощо. Варто зауважити, що оренда дорогого приміщення поки що не коштуватиме Україні жодного долара, це — послуга зацікавлених у майбутньому співробітництві з Україною як державою, що має потужний космічний потенціал.

Наталія ЗІНЕЦЬ.

Колонка власкора

Виходять із штопора

На Одещині, схоже, нарешті вдалося зупинити падіння обсягів промислового виробництва. Перелому досягнуто останніми місяцями. В першому півріччі вартість виробленої продукції у порівняльних цінах ще знижувалася проти відповідного періоду минулого року, та вже за 9 місяців цього — зросла майже на два відсотки. Першими із штопора вийшли працівники машинобудування, металообробки, легкої, медичної та деревообробної промисловостей. Та все ж кожне друге підприємство області продовжує котитися до прірви. Особливо знижуються обсяги виробництва продукції у харчовій промисловості.

Дерібас — на Дерібасівській

До 200-річчя Одеси, що відзначатиметься наступного року, у місті намічено встановити два пам'ятники. Один з них — засновникові Одеси адміралові Йосипу Дерібасу. Автор — місцевий скульптор Олександр Князик. Визначено й місце для пам'ятника — початок вулиці Дерібасівської. А другий — композиція «Золотий хлопчик» Ернста Неізвестного. Колись він визволяв Одесу від фашистів, тепер ось вирішив зробити подарунок місту. «Золотий хлопчик» має символізувати таланти, що їх дала світові Одеса.

І Стамбул, і подарунки

Екскурсію до Стамбула здійснили на турбоході «Федір Шаляпін» 90 дітей-сиріт з Котовського інтернату. Про це потурбувалась одеська фірма «Ксімекстур». У Стамбулі діти оглянули визначні історичні місця, побували на фабриці, де кожен мав змогу придбати одяг на свій смак. Валютні кошти на це виділила фірма-благодійниця «Такон». Їх вистачило й на те, щоб привезти заморські подарунки й тим, хто залишився в інтернаті.

Дорога до храму

Перший камінь у фундамент нового храму — Вірменської апостольської церкви — закладено на Гагарінському плато в Одесі. Очікується, що храм почне діяти вже весною наступного року. Тим самим буде відновлено справедливість: у причорноморському місті був колись вірменський храм Святого Григорія Просвітителя, та на початку 50-х років його ліквідували комуністи. Місце під новий храм освятив представник глави Української єпархії Вірменської апостольської церкви.

Перший лауреат — «Кайдашева сім'я»

Спектакль «Кайдашева сім'я», поставлений в Одеському театрі юного глядача його головним режисером, заслуженим артистом України Володимиром Наумцевим, став першим лауреатом літературно-художньої премії імені Івана Нечуя-Левицького. Ця премія заснована на початку нинішнього року Українським фондом культури і центром «Український дім». Оригінальна постановка припала до смаку не тільки численним глядачам, а й вимогливому журі конкурсу, яке відкрило список лауреатів нової премії саме Одеським ТЮГом.

Любов Сюзанни Саворі

В Одеському музеї західного і східного мистецтва відкрито виставку французької художниці Сюзанни Саворі. У неї давня любов до міста. Ще в 1973 році, приїхавши сюди вперше, вона подарувала свою роботу «Букет дружби». Потім були нові приїзди — і щораз художниця залишала тут щось на добру згадку. Тепер ось подарувала 15 своїх картин, а також ряд антикварних речей, альбомів, книг.

Георгій ВОРОТНЮК.
Одеська область.

Вернісаж новин

У лабетах «Білого братства»

Відлуння скандальної діяльності в Києві членів одіозного «Білого братства» долинуло й до Чернівців. Тут теж висадився десант юсмаліан, які пробували проповідувати своє «вчення» в центрі міста. Однак екзальтовані «братчики» були затримані правоохоронними органами. Поки йде встановлення їхніх осіб, «братів» і «сестер» розміщено в місцевому міліцейському розподільнику.

Як з'ясувалося, юсмаліани переслідували в Чернівцях і іншу мету. Від своїх зверхників вони одержали наказ будь що повернути в лоно «Білого братства» юну мешканку обласного центру, яка після довгих мандрів з ними знову опинилася в своїй сім'ї.

Майже два роки батьки йшли слідами ошуканої доньки. Випадково натрапила на неї родичка в одному з російських міст. Дівчинку з розладнаною психікою доставили в Чернівці. Перебуваючи в напівсомнабулічному стані, нещасна весь час поривалася до своїх одновірців. Особливо агресивно поводила себе Людмила (так звуть юсмаліанку) напередодні оголошеного «братчиками» кінця світу. І лише тепер під наглядом медиків вона почала поступово приходити до тями.

Генеральська шинель — в обмін на тепло?

Більше тисячі чоловік зібралося в Хмельницькому біля помешкання командира ракетної дивізії генерала Рустама Карімова. Жителі військового містечка, підпорядкованого військам СНД, висловлювали глибоке обурення низьким температурним режимом у квартирах, відсутністю теплої води, іншими соціально-побутовими негараздами. Чашу терпіння переповнило затримання командуванням дивізії заробітної плати військовикам-ракетникам, що набуло тут уже системного характеру.

З'явившись до людей, Карімов відправляв спочатку скаржників з претензіями до Президента України. Та, припертий конкретними фактами власної безгосподарності, генерал пообіцяв привселюдно віддати свою генеральську шинель і залишити посаду, якщо за два дні не забезпечить у військовому містечку тепла.

Трагічний постріл Хвильового

Дні пам'яті видатного українського письменника, людини великої і водночас трагічної долі, Миколи Хвильового (1893 - 1933 рр.) відбудуться у Харкові на початку грудня. Таке рішення прийнято нещодавно на спільному засіданні обласної держадміністрації та Харківської організації Спілки письменників.

Нагадаю, що трагічний постріл, відчайдушний виклик черговому більшовицькому терору, обірвав життя одного з найталановитіших митців українського народу у розквіті творчих сил.

До недавнього часу його ім'я було викреслене з української літератури.

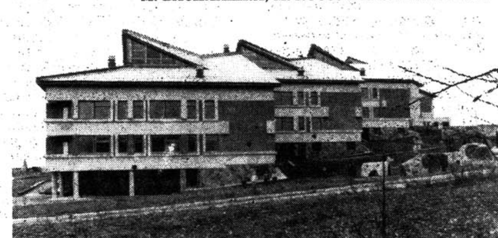
У дні відзначення ювілею на вулиці Римарській, де жив М.Хвильовий, буде відкрито меморіальну дошку, очікується приїзд до Харкова літераторів і багатьох шанувальників творчості «неприрученого» письменника.

І 90 свічок привезли

У Сваричівці Ічнянського району наробила шуму піснею та бубном «Просвіта». Сваричівці з подивом дізналися, що все те неспроста — їхньому землякові, відомому українському різьбяреві, заслуженому майстрові народної творчості України Антону Штепі, виявляється, вже 90!

Несподіваний десант не тільки привітав ювіляра і проспівав «Многая літа», а й накрив стіл, запалив 90 свічок. Розчулений майстер не ховав сліз і думок: як після цього не творити з подвійним натхненням.

За повідомленнями наших кореспондентів В. БАБУХИ, М. ВАСИЛАШКА, М. КОСОГО та С. ПАВЛЕНКА.

Рівненська область. На центральній садибі агрофірми Рівненського району завершено будівництво сучасного дитячого комбінату на кілька сотень місць (на знимку). Для фізичного і гармонійного розвитку малюків тут споруджено спортивний комплекс з плавальним басейном, ігрові зали, класи для занять. Планується відкрити ізостудію.

Фото Павла ЗДОРОВИЛА (Укрінформ).

Мова

Русифікація по-англійськи

Ще за часів застою, відсилаючи першу наукову статтю для опублікування на Заході, проконсультувався щодо правильної передачі свого прізвища англійською мовою. А тепер, коли маємо незалежну державу, дуже боляче дивитися, як назви українських міст і сіл, прізвища й імена враз стають російськими у перекладі англійською чи німецькою мовами. Отож з великою цікавістю ознайомився зі статтею «Шовкова» русифікація української діяспори» в серпневому числі часопису «Сучасність». Очевидно, що після проголошення незалежності нашої держави проблеми, порушені у статті, стали дуже актуальними і в Україні. Хоча я і не фахівець з питань транслітерації і транскрипції іноземними мовами українських власних назв (гадаю, що в колоніальній УРСР таких фахівців і не готували), проте хотів би поділитися деякими своїми думками.

Насамперед процитую один пункт з постанови Ради Міністрів УРСР від 12.2.1991 року «Про державну програму розвитку української мови та інших національних мов в УРСР (тепер Україні, - Ч.Р.) на період до 2000 року»: «Розробити транскрипцію українських топонімів для відтворення їх іншими мовами та правила написання українською мовою топонімів з-поза меж Української РСР.» Виконавець — АН України (АНУ) разом з МВС і Укршляхбудом, термін — протягом 1991 року.

Закінчується 1993-й. Досліджуючи цю проблему, я дізнався, що в Інституті української мови донедавна і не знали про існування такого пункту. Цікаво, кому ж тоді було доручено в АНУ виконати цю урядову постанову? З'ясувати це мені так і не вдалося.

Яскравим підтвердженням «шовкової русифікації» є престижний журнал «Доповіді Академії наук України». Вже на обкладинці читаємо англійською мовою, що адреса часопису: 4, Trekhsvyatitelskaya Street, Kiev, а до складу редакції, зокрема, входять Guz A.N. (себто Гузь О.М.), Grinevich F.B. (себто Гриневич Ф.В.) і т.ін. Очевидно, що транслітерація робиться з російської мови, хоч власні назви та прізвища українські, та й журнал виходить не в Рязані. Мало того, коли я у верстці своєї статті в 5-му числі журналу за нинішній рік виправив в англійському резюме неправильно протранслітероване своє прізвище з Cherniga на Cherniha, то все одно редакція залишила свій русифікований варіант. Навіть моє персональне звернення до штатного заступника головного редактора нічого не дало, бо у верстці чергової своєї статті в англійському резюме я став уже Chernyga. Довелося у черговий раз займатися своєрідним донкіхотством, позаяк тільки одиниці помічають таку витончену русифікацію. Отже, «шовкова русифікація» провадиться цілком свідомо у стінах тієї установи, яка мала б згідно зі згаданою урядовою постановою, навпаки, першою її припинити. Я вже не згадую про той максимально наближений до російської варіант української мови, який культивується на сторінках «Доповідей Академії наук України» (то вже окрема розмова).

Відсутність затверджених на державному рівні правил транслітерації чи транскрипції (це, до речі, істотно різні терміни) має своїм наслідком фактично узаконену русифікацію. Скрізь, куди не кинь оком, читаємо Proreznaya замість Prorizna, Kharkov замість Kharkiv, Dnepr — Dnipro, Nykolaj — Mykola. Доходить до абсурду — трест «Південтеплоенергомонтаж» вирішив іти в ногу з часом і вивісив новісіньку таблицю зі своєю назвою англійською мовою — trest Yuzhteploenergomontazh (Київ, вул. Пушкінська, 27).

Окремо хочу звернути увагу на транслітерацію нашої столиці. Майже скрізь бачимо русифікований варіант — Kiev. На жаль, за відсутності затверджених стандартів транслітерації навіть ті, хто хоче уникнути «шовкової русифікації», приходять до різних варіантів відтворення нашої столиці англійською мовою. Скажімо, Інститут української мови АН України рекомендує — Kyiv, а товариство «Просвіта» — Kijiv. Один з найавторитетніших у світі американський географічний журнал (National Geografic, Nev-York) та більшість видань нашої діаспори (зокрема, популярний тижневик «Ukrainian Weekly») пропонують — Kyyiv, а найбільша в світі Конгресова бібліотека США вживає варіант Kyiv. Ясна річ, що за такої різноманітності транслітерацій назви нашої столиці вживатиметься тільки російський варіант Kiev.

Щодо транслітерації української літери «г» англійською мовою, то тут складається парадоксальна ситуація: абсолютна більшість, зокрема вчителів англійської мови, вважає, що в англійській української фонеми «г» немає, а тому цю літеру слід передавати англійською «g». Це невігластво є наслідком вивчення англійської мови через російську, в якій фонеми «г» справді немає, а є тільки «ґ». Насправді українська літера «г» однозначно передається в англійській мові літерою «h», а літера «ґ» — літерою «g». До речі, така сама ситуація з транслітерацією літери «г» і німецькою мовою. В травні цього року в Баварії проходили широко розрекламовані Дні України. Мені надіслали зі смаком оформлений проспект «Tage der Ukraine in Bayern». Так ось, в ньому панує справжній коктейль. Olga Basistjuk замість Olha Basystjuk, Pjotr замість Petro, Gopak замість Hopak, Naspevy замість Naspiwy і т. ін. Таке зустрічаємо мало не на кожній сторінці, хоч подекуди трапляються приємні винятки: Mykolajiw, Riwne, Charkiw, Oleksij.

Як відомо, з українського боку організатором Днів України в Баварії виступало Міністерство культури нашої держави. Постає питання: якою мовою чиновники міністерства подавали імена, прізвища, місця помешкання наших учасників цих заходів? Очевидно, що знову ж таки російською або німецькою в перекладі з російської. Чого ж вимагати тоді від Міністерства закордонних справ, у якому під час видачі закордонних паспортів усі українські прізвища перекладають мовою сусідньої держави, а вже потім транслітерують англійською.

Я не прихильник копіювання усього того, що пропонує нам діаспора, (за кількістю політичних організацій ми вже перегнали українців за океаном), але в питаннях передачі наших власних назв іноземними мовами слід обов'язково максимально враховувати досвід. Зокрема, варто скористатися з підходів професора Я.Рудницького з Канади, який влітку прочитав дуже корисну лекцію з цих питань в Інституті математики АНУ.

Роман ЧЕРНІГА,
старший науковий співробітник Інституту математики АН України.

Культура

Надійся і чекай

Кілька вражень з приводу фестивалю телепрограм, який відбувся у Дніпропетровську

Дніпропетровське телерадіомовне об'єднання, взявши на себе організацію першого всеукраїнського телевізійного фестивалю-конкурсу під девізом «Народ мій є, народ мій завжди буде», влаштувало приємне і незабутнє свято не лише для колег, а передусім для численних місцевих глядачів. Поміж 24 програм, які разом з журі переглядали на своїх телеекранах жителі області, навіть дещо несподівано переважали непересічні й оригінальні, багаті на неповторні творчі знахідки. Ми, гадаю, звикли до одноманітного і тому надокучливого і вже нецікавого Українського телебачення. А тут раптом побачили бодай щось близьке чи схоже до того, на що потай сподіваємося і з нетерпінням чекаємо.

Тематика фестивальних програм дуже актуальна, бо пов'язана з відродженням національної свідомості й духовності. Зайве казати, скільки саме в цьому ми втратили у минулому. Але й сьогодні, як з жалем зауважив голова журі фестивалю, один з керівників державної телерадіокомпанії України Анатолій Дикаленко, у «виконанні» деяких сил триває «незрозуміла робота, спрямована на розмивання духовності нації».

— Усі ж разом конкурсні програми торкнулися нашої історії, через її трагічні чи доленосні моменти сягнули сучасних проблем, — казав Анатолій Іванович. — І, навіть зосереджуючись на окремих людях чи явищах, змогли або піднятися до високого і, хвилюючого осмислення долі свого народу, або зворушливо, з болем, гнівом і розважливістю узагальнити проблеми збереження народних традицій та національного характеру.

З цим висновком погодився кожен, хто переглянув хоч кілька телепрограм, які відзначені чи й не відзначені преміями конкурсу, але залишили по собі не просто радість чи втіху, а, швидше, неспокій і, водночас, нові думки і відкриття щодо минулого і майбутнього рідного народу. Хочеться щиро подякувати харків'янам за програму «Козацький монастир», луганчанам — за «Родовід», донеччанам — за програму «І слово виростає з любові», дніпропетровцям — за «Єдиний слов'янський світ», житомирянам — за «Зозулені діти».

А ще згадуються і програми, привезені з телеоб'єднань Львова, Хмельницького, Чернівців, Луцька та інших обласних центрів. Не випадково багатьом з них дісталися спеціальні та заохочувальні призи. Тож передусім фестиваль обіцяє відродження і самого Українського телебачення — ось те головне, що, на мою думку, засвідчила конкурсна подія у Дніпропетровську.

— Справді, нині наше телевізійне мовлення недостатньо... телевізійне, — погодився Анатолій Дикаленко. — Парадокс, звичайно, але на екрані превалює слово над зображенням. Не враховується специфіка сприймання телепередач, а вона вимагає емоцій, зорових образів і вражень. Звідси проблема неординарних творчих пошуків тележурналістів, режисерських розробок і операторських нетрадиційних втілень тих чи інших задумів.

От що відповів Анатолій Дикаленко на запитання, чи вселив фестиваль надію бодай з часом мати в Україні привабливе і глибоке, розважальне і повчальне телебачення.

— Думаю, що так. І я можу аргументувати свій висновок. Фестивалі влаштовуються не задля того, щоб роздавати призи. В даному разі творці телепрограм також побачили все те і позитивне, і негативне, що є в нашому ділі. Побачили і можливості, які реально існують. Ми ж і ставили мету, аби люди самостійно зрозуміли, що ми ще багато не доробляємо і явно поступаємося кращим професійним зразкам. Отож неодмінно будуть жадані плоди і жадані результати вже найближчим часом. На першому фестивалі, що, дякуючи дніпропетровцям, вдався цілком, я сам нарешті повірив: у нас достатньо зацікавлених людей, щоб домагатися вищих рівнів у своїй роботі.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Панове!

Десятки тисяч жителів України користуються послугами найбільшого приватного "ПРАВЕКС-БАНКУ".

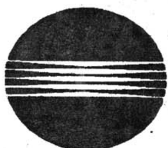
Сьогодні це:
- ◆депозитні внески юридичних осіб і громадян у ВКВ від 100$ або DM під 15% річних,
- ◆депозитні внески населення під 641,2% річних або під 260% річних із щоквартальною виплатою дивідендів,
- ◆депозитні внески юридичних осіб у карбованцях – до 360% і ВКВ – до 12%,
- ◆позики громадянам у ВКВ під заставу майна,
- ◆кредити юридичним особам у карбованцях і ВКВ,
- ◆взаєморозрахунки з Бєларуссю,
- ◆платежі з Росії в Україну,
- ◆міжнародні розрахунки,
- ◆основні види банківських послуг,
- ◆виплата громадянам готівкою валюти по переказах від рідних або знайомих із-за кордону.

"ПРАВЕКС-БАНК": НАДІЙНІСТЬ І ЧЕСНЕ ПАРТНЕРСТВО

Чекаємо на вас за адресою:
Київ-21, Кловський узвіз, 9/2.

Тел.: 290-30-58, 294-82-22, 224-90-39, 225-51-51, 225-50-91.
Факс (044)294-81-03.
Телекс 631250 ALINA SU.

MINOLTA

Всем заинтересованным организациям и фирмам стремящимся работать в стиле западного менеджмента

МИНОЛТА УКРАИНА

предлагает принять участие в конкурсе "Официальный дилер **МИНОЛТА УКРАИНА**"

Официальное дилерство это :

Выгодные условия взаиморасчетов между дилером и производителем
Реализация высококачественной, кокурентноспособной продукции
Поддержка при реализации со стороны производителя
Консультации
Обучение
Сервисное обслуживание реализуемой продукции

Организациям и фирмам, готовым принять участие в конкурсе, необходимо указать в заявках следующие сведения:

- **Название, юридический адрес, телефон/факс**
- **Наличие оборудованного офиса**
- **Основной вид деятельности**
- **Финансовые возможности и опыт в проведении конвертации**
- **Опыт работы в области реализации и сервиса оргтехники**
- **Сведения о региональной сети сбыта**

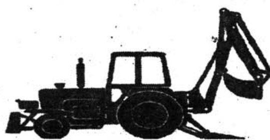
В первую очередь мы рассматриваем заявки из Львова, Ивано-Франковска, Виннницы, Донецка, Луганска, Полтавы, Запорожья, Черновцов и республики Крым, Киева.

Заявки на конкурс просим присылать по адресу: Киев-133, бульвар Леси Украинки,26
МИНОЛТА УКРАИНА, с пометкой "дилер"
телефон/факс: (044) 295 68 40

Акціонерне товариство "АС" пропонує:

екскаватори ЕО-2629 на базі ПМЗ-6
екскаватори ЕО-2625 на базі МТЗ-82
літаки Як-18Т з повним ресурсом

ІНІЦІАЛ

м. Бородянка
Тел./факс (04477) 5-17-67

Германская фирма **«Kaiser Import Export GmbH»** покупает сухое обезжирённое молоко и казеин, ищет постоянных поставщиков данной продукции.

Обращаться в представительство фирмы в Литве:
Тел. (8-0122) 29-41-29, (8-0127) 73-35-29.
Факс (8-0127) 77-54-61.

ОА **«УкрПКТИпромтехкомплекс»** предлагает предприятиям и организациям Украины полный комплекс работ по подготовке к приватизации или корпоратизации государственного имущества. Высокое качество гарантируем.

Наш адрес: 252 680, ГСП, Киев-110, ул. И.Клименко, 23.

Телефоны: (044) 277-52-46, 277-60-55. Факс:(044) 277- 74-77.

OMETA Inter OMETA Inter OMETA Inter OMETA Inter OMETA Inter OMETA Inter OMETA Inter OMETA Inter

повідомляємо своїх клієнтів про

четверту індексацію вкладів

за Правилами № 007 та Додатками до них
(страхування капіталу, життя і здоров`я з участю у прибутку).

Ваші кошти, внесені до 31 жовтня ц.р., збільшено у

5 разів

що за 2 роки становить 29 900 %.

У зв`язку з індексацією Ви маєте нагоду збільшити страхову суму.

Нагадуємо, сплачуючи вчасно внески, Ви захищаєте свій капітал від інфляції!

Звертайтесь в представництва і агентства АТ "ОМЕТА Інстер"

OMETA Inter OMETA Inter OMETA Inter OMETA Inter OMETA Inter OMETA Inter OMETA Inter OMETA Inter

«Сокіл» з підрізаними крилами

(Початок на 1-й стор.)

Окрім київських клубів, вихованці київської школи грають нині в НХЛ — Христич, Житник, Годинюк. А загалом 36 київських хокеїстів сьогодні виступають у престижних клубах Європи та Америки. Вони не гірше за дипломатів та політиків пропагують молоду незалежну державу за її кордонами.

Отже, як бачимо, СДЮШОР «Сокіл» стала справжньою кузнею майстрів високого класу. Велика заслуга в цьому її тренерів, а найбільше — директора закладу, заслуженого тренера України Валентина Уткіна, який, до речі, був у числі тих російських «місіонерів», що тридцять літ тому ступили на київську землю. І от настав тяжкий момент, коли школа опинилася на межі краху. Завтра вона може припинити своє існування. А це значить, що понад тисячу хлопчиків, які марять хокеєм і в перспективі мають принести славу українському спортові, опиняться на вулиці. Що ж сталося?

— Різко скоротилося, з відомих причин, фінансування з боку профспілок, — розповідає В.Уткін. — Хоча ця організація намагається нам допомогти чим може. Вона виділяє кошти, яких ледве вистачає на мізерні зарплати тренерам. А головна біда — льодовий голод. Сьогодні оренда хокейного майданчика протягом години коштує 600 тисяч карбованців. Тому маємо можливість завдяки фінансовій підтримці Міністерства у справах молоді та спорту проводити лише по два тренування на день. Потрібно — 6—7. Іде нам на зустріч й директор палацу «Сокіл» Іван Євпак. Але ось уже протягом двох останніх років ми не отримуємо інвентаря та форми. Ключка сьогодні коштує 50 тисяч карбованців, комплект форми — 600 доларів США. Оці суми впали тягарем на плечі батьків. І не у всіх, зрозуміло, вони широкі. Скоротилася до мізеру кількість змагань: лише товариські матчі, які самі організовуємо, і національні турніри за кущовою системою.

— Який же вихід?

— Ми добре розуміємо, що сьогодні держава у скрутному становищі. Але тільки вона може врятувати спорт. Якщо він загине, то Україна не матиме ніяких перспектив як спортивна країна...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Право

Вдався злочинець до вигадок,

або Чия візьме — приватного детектива чи міліцейського слідчого

У Києві серед білого дня пропало четверо далеко не рядових громадян. Терміново оголошено, ясна річ, розшук. І потерпілих, на щастя, порівняно швидко знаходять у Дніпропетровську. З'ясувалося, що їх... затримали, запідозривши якщо не в скоєнні злочину, то в непокорі. Правда, затримали бідолашних киян дещо нетрадиційним способом, можна сказати, досить нахабно й брутально, а утримували... під лядою в льосі одного приватного будинку на відомому в злочинному світі Амурі.

Як це розуміти? А дуже просто: кияни потрапили до рук... приватного детектива, який гордо іменував себе народним арбітражним судом.

Одне слово, четверо потерпілих, повторюємо, пристойних мешканців столиці, — професор, лікар, юрист... вирішили випробувати себе на ниві підприємництва і бізнесу. Спроба, судячи з усього, виявилася невдалою: «бізнесмени» заборгували солідну суму відомій у Києві фірмі. Ця фірма потім намагалася повернути свої гроші, та нічого не виходило. І чи то не покладала надій на «офіційне» правосуддя, на той же, скажімо, наш арбітражний суд, чи то просто походження позички було сумнівне — це вже, зрештою, з'ясує слідство, — але врешті-решт фірма-кредитор «вийшла» на приватного детектива.

Працівники управління боротьби з організованою злочинністю УВС Дніпропетровської області, які й визволили побитих киян з льоху, уже, принаймні, мають неспростовні свідчення, що громадянин Михайло Лисиця у другу чергу заснував кооператив, який виготовляв надгробки, бо в першу — заснував справді приватний... суд. І що послугами Михайла Івановича та його підручних, які взяли на озброєння мало не методи енкаведистів 37-го року, впродовж приблизно трьох років встигло скористатися немало нововявлених бізнесменів від економіки, а радше розбійників від комерції. Залагодження «непорозуміння» було просте, як дишло: «вибити» борг, який потім поділити між собою.

Оскільки ми назвали ім'я Лисиці, бо він «сумлінно» давав показання перед телекамерою і навіть щиро обурювався «непорядністю» четвірки киян, то назвемо й фірму, яка, за словами Михайла Івановича, не погребувала скористатися його послугами. Це начебто відома у Києві фірма «Ехо відродження». Так це чи ні, одначе прокурор Дніпропетровської області Григорій Ворсинов без вагань дав дозвіл на негайний арешт Лисиці і його поплічників, що робить йому честь. І ось чому. Дехто з Києва ненав'язливо підказує, ніби тут ліпше було утриматися. Якщо це, мовляв, і злочин, то нетрадиційний, незвичний, нетривіальний і т. д. — слідчій і судовій практиці маловідомий ...

Воно і правда, що в наш надто суперечливий та складний, а радше, неконтрольований час злочинний світ діє винахідливо, вигадливо, відтак нахабно і безбоязно. І правоохоронцям, котрі воліють чесно виконувати свій нелегкий обов'язок, справді часто доводиться стикатися з «новизною» й «оригінальністю». Вміти розгледіти за «непересічними», якщо так можна сказати, ситуаціями і вчинками ознаки самих злочинів і чорне назвати чорним, бути ще «оригінальнішими», ніж відчайдушні і розперезані суцільною безкарністю порушники законів — це явно вдається працівникам Дніпропетровського підрозділу боротьби з організованою злочинністю.

Читачі «Голосу України», сподіваємося, пам'ятають, що ми вже писали про них і їхні намагання, котрі раніше нерідко буксували чи й зводилися нанівець, оскільки не завжди здобували «підтримку». А нині, якщо ми правильно зрозуміли Володимира Калюканова, Петра Кожана та інших слідчих, крига скресла, та й обласна прокуратура діє рішуче.

Отакий приклад: недавно заарештовано й Олену М., юриста за освітою, що була засуджена за серйозні злочини. Вона «без проблем» заснувала щось на зразок кооперативу-фірми і придбала у приватну власність магазин. Але цьому жінці здалося замало, і, згуртувавши кількох фізично бездоганних виконавців-молодців, вона, м'яко кажучи, примусила «вписати» на її користь усе своє майно власника виробничо-комерційної фірми «Нейро». Усю фірму, словом, гамузом, з наймаючою робочою силою.

Прецедент дніпропетровців — неабищо у справі боротьби з сьогоднішньою злочинністю. Оперативно ізолюючи звинувачуваних осіб, слідство нарешті дістає змогу проникнути в найпотаємніші щілини вседозволеності, правового свавілля, котрі нині процвітають на повну силу і свідчать про наявність мафії та її зрощення з корумпованими владними прошарками. Як, приміром, розуміти, що «простому смертному» зареєструвати своє підприємство — неабияка трудність, а Олена М. оформила усі документи за неповних три дні?

В управлінні боротьби з організованою злочинністю кажуть, власне, одне: коли прокуратура і щиро, і сміливо на боці об'єктивного слідства — це уже половина слідства, це уже половина успіху. От «вивчається» справа, як якась фірма «Адріатика», не виклавши ані карбованця, «придбала» на «АвтоВАЗтехобслуговуванні» дванадцять автомобілів «Жигулі». Та Жовтневий райнарсуд звільнив з-під варти заарештованого у цій справі Олександра П. — ключову фігуру. Ще б день, ще б півдня, і зник би він безслідно на просторах СНД, розваливши не один епізод кримінальної справи. Добре. що прокурор Григорій Ворсинов не загаявся...

Отже, Дніпропетровська прокуратура сьогодні діє вельми рішуче й послідовно, і це підтверджують не лише у шостому управлінні. З її допомогою міжрегіональне управління захисту економіки від злочинних зазіхань щойно також без зволікань заарештувало тринадцятеро цивільних і військовиків, котрі з однієї з військових частин налагодили викрадання і збут у достоту великих розмірах... реактивного палива, яке потім «перероблялося» на бензин чи солярку — що кому треба...

Правда, спільні зусилля міліції і прокуратури — лише половина успіху. Остаточний успіх обіцяє і гарантує прийнятий цього року Закон України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю». За умови, що закон цей працюватиме на повну силу. Та цього, на думку працівників Дніпропетровського шостого управління, досі не відбувається. Бо катма наступних законів, пов'язаних із захистом інтересів потерпілих, свідків і т. д., і особливо тих підзаконних актів та документів, які регламентували б та приводили в рух усе те, що сьогодні має стати на заваді організований злочинності...

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

ГОЛОС УКРАЇНИ

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Газета виходить з 1 січня 1991 року

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311229.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».